

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹמִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּו: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תִּקּוּנֵי הַזֵּהָר"

מִנְקֹד

פְּרָשֶׁת וִירָא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פֶּרוּשׁ קַל וְנֶחֱמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים
ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך ד' - חלק י'

קונטרס 100

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹדוּ בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיום כל ספר הזוהר בדקות ספורות
"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזה (זה חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף כלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר כאילו עשה כולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר כאילו למד הש"ס כולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיך, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מכיר אותך, ואתה מכיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כולו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושיה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ" אב"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי בן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי כהונה חלק אר"ח סי' י"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדולתו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עכ"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם היום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועוד – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובנודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובנודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוהר שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על כן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובנודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש' היה ה'א – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עכ"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על כן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמוח לאבינו שבשמים – על כן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדך ובהשתחויה, שנקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתינו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה: (תפלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עוינו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) כי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלימודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרה על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

תפלה לרפואות וישועות

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה כמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמן את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשתו) [לרפואות...] [ישועות ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו [וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל וארצה ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

אור צדיקים

מכתבים והסכמות
מגדולי הצדיקים על הזהרה

**פ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי שלמה בנעמי
אשלג זצוקללה"ה זצ"א וענא"א**
26 שנה להסתלקותו - ז' בכסלו תשד"מ

בעת הקדש פרוש הסלע על הזר הקדוש
שחבר אביו הצדיק הקדוש. היה ב"ק מרן
אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי שלמה בנעמי
אשלג זצוקללה"ה זצ"א וענא"א החלוא
הפסקת ביו גדול ושראל לאביו הקדוש. הו
באסוף ההסכמות לפרוש הפסל, של אביו
הקדוש. מאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר
הרה"ק מורנו ורבנו רבי אברהם קרדכי אלמר
מער באמרי אמת זצוקללה"ה זצ"א
וענא"א. ומאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר
הרה"ק מורנו ורבנו רבי אהרן קדש ה' מעלצא זצוקללה"ה זצ"א וענא"א.
ומאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי אליעזר הגר מוידניץ
בעל אפשק אלעזר זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. ומאת הרבי הוד ב"ק מרן
אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי קרדכי רוקח מבילגוריא זצוקללה"ה זצ"א וענא"א.
ומאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי אברהם קרדכי אלמר
מער באמרי אמת זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. ומאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר
הרה"ק מורנו ורבנו רבי אהרן קדש ה' מעלצא זצוקללה"ה זצ"א וענא"א.

ששירים רבים למד בקביעות עם צדיקי עולם. כל למד פה שנים בחברותא עם
הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי קרדכי רוקח מבילגוריא
זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. וגם הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי
קרדכי רוקח מבילגוריא זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. וגם הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר
הרה"ק מורנו ורבנו רבי אברהם קרדכי אלמר מער באמרי אמת זצוקללה"ה זצ"א וענא"א.
ומאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר הרה"ק מורנו ורבנו רבי אברהם קרדכי אלמר
מער באמרי אמת זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. ומאת הרבי הוד ב"ק מרן אדמו"ר
הרה"ק מורנו ורבנו רבי אהרן קדש ה' מעלצא זצוקללה"ה זצ"א וענא"א.

**מרן אדמו"ר הרה"ק בעל דברי יחזקאל
שרגא מסערנאפוק זצוקללה"ה זצ"א
וענא"א**
**נכתב לרגל 15 שנה להסתלקותו
יומא דהילולא רבא ו' כסלו ה'תשנ"ה**

מספר איש האמת, תולדות מרן אדמו"ר הרה"ק בעל דברי
יחזקאל שרגא מסערנאפוק זצוקללה"ה זצ"א וענא"א נכד
הרה"ק בננו הקדוש רשכנ"ג רבי חיים האלברשטאם מצאנז
בעל דברי חיים זצוקללה"ה זצ"א וענא"א.

יחד עם זאת שפרן אדמו"ר הרה"ק בעל דברי יחזקאל שרגא
מסערנאפוק זצוקללה"ה היה גאון צעום בנגלה, היה גם גדול
בתורת הנסתר, ונקתה לו קביעות ללמד בחברותא עם הגה"צ
הפקדל רבי אהרן סלאטקי זצוקל"ה זצ"א. מראשי ישיבת
הפקדלים שער השמים, שהיה מגיע לבית בננו מרן אדמו"ר
הרה"ק בעל דברי יחזקאל שרגא מסערנאפוק זצוקללה"ה
נכד הרה"ק בננו הקדוש רשכנ"ג רבי חיים האלברשטאם
מצאנז בעל דברי חיים זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. מיד לילה
בשעה 3 והיו לופדים בספרים הקדושים שמנות השערים לרבנו
המרה"ר שפקל בכרוב הארזי"ל, וכן שאר ספרי קבלה עד
השעה 6. אז היה לו חברותא לחזר על הדברים עד השעה 9.
ואז היה הולך לתפלת שחרית. תקופה מסוימת למד קבלה עם
הרה"ק ב"ק אדמו"ר הגה"צ רבי נפתלי צבי לאביו זצוקללה"ה
זצ"א וענא"א. הו היה בא בדברים בקטרי תורה עם מרן
הגה"צ הפקדל קלא הדורות מורנו ורבנו הרה"ק רבי יצחק
דבורי זצוקללה"ה זצ"א וענא"א. ספרי הקבלה שהיו בביתו
היו מלאים תהות והערות. בימים הנוראים היה מתפלל בסוד
הרש"י ונקתה מונו הרבה כנאות.

בכחן בפרוכת נאה כפי שמעטרים לארון הקדוש. ותמיד
הנשים אומרות על כל דבר שיועז שיהיה בזכות הרש"י.
וכשיצאים לדרך נושקים את הפרוכת של ארון הזהרה הקדוש
ומתפללים ואומרים בזכות הרש"י. [וכמו כן היה בפרוק].
ורבם הרב הצדיק שליט"א אמר שבזכות הלימוד הזהרה
שעודם ממשיכים בהא כאן וכלי כמעט לא היו שום נפגעים
בהחלפתם האחרונה.
והוא רעוא [ויהי רצון] מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין
סמירא דכל סמירין סמימא דכולא, דיתמר מן קדם עתיקא
קדישא דכל קדישין סמירא דכל סמירין סמימא דכולא רעואת
[רצון] מנה וחסדאנתן [חסד] ורחמי[רחמים] בנהריו עילאה
וברעואת חידו [ששנה] על ועל כל בני ביתו ועל כל ישראל
ויחידו הדודים ותהיה כבר קין הגאולה ברחמים רבים, ועתה
שכבר נפגמו המעיינים חוצה הרי זה כבר עת הגאולה, ויהי רצון
שיגולה בכך משיח צדקנו ויגאלנו גאולה שלימה ברחמים
רבים, אפילו לפניה מעשרה טפחים בקרוב משיח.
ש. ז. כ. אטקלון יצ"ו

בס"ד. יום שליש לסדר ואברהם אבן ביטון וד ברך את
אברהם בכל, שנת "תקצ"ד, שנת "ביתא משיח" (גם הכולל).
לכבוד הרבנים החשובים עורכי העלון "אור הזהרה" ש"י שלומכס
יטא ויחזר כבוד ובעניינים.
ברצוני לספר לכם עובדא בעניינים, אשר סבורני כי תהיה
לתועלת, מפיחות בדבש מתוקות ממש טעמית, מעשה
האברהם תרנים מוסרית. לאחרונה יצא לנו להנפש עם
יהודים צדיקים עובדי ה' באמת ובתמים מתיים, אשר עלו לארץ
הקדושה תותבבי"א. מתיין יצ"ו בחודש יצ"ו שנת תש"ד.
וספרו לנו דברים נפלאים, מזהב ומפן נחמדים,
מה ימים ומתקיים, על כל שומעים חביבים.
על הזהרה הקדוש סיפורים, כאור החמה מזרחים,
את קדושת הזהרה מפלאים, בקושינו כלה מקשטים,
כמה וכמה שעות לימודים, בשבת קדשו לומדים.
וברבנות הזהרה לבנים, כבהכנסת ספר תורה שמישים,
לזוהר הקדוש פרוכת משימים, ובזכות רש"י מבקשים,
וכן הלאה כפי שמקראו בדברים. וספרי כפירות אף ששמענו
מהם בדברים נפלאים המלהיבים כל שומעיהם.

לא - לא. על זה לא היה בעולם בן
אדם שיגן על דורו כמו משה
שהוא רועה נאמן.

ויגש אברהם ויאמר, התקין עצמו
לבקש את זה. אולי ימצאו שם
חמשים. התחיל מחמשים שהוא
ראשית לדעת, עד עשרה, שהוא
עשירי, סוף כל הדרגות.

אמר רבי יצחק, עד עשרה, אלו
עשרה ימים שבין ראש השנה
ליום הכפורים, משום כך התחיל
מחמשים עד עשרה.

השלמה מההשמות (סימן יח)

שהוא ראשית עד עשרה, שהוא
עשרה סוף הדרגות. וכיון שמגיע
עד עשרה אמר: מכאן ולמטה אין
מקום לעמד בתשובה. ושב ואמר
ארבעים כדי שינצלו ארבע
קריאות, ושב ואמר שלשים כדי
שינצלו שלש קריאות, ושב ואמר
עשרים כדי שינצלו שתי קריאות,
ושוב ואמר עשרה כדי שתנצל
קריה אחת מאותן חמש, משום
כך לא ירד למטה מן עשרה: ע"כ
מההשמות.

וכיון שהגיע לעשרה, אמר, מכאן
ולמטה אינו מקום שעומד
בתשובה. משום כך לא ירד
מתחת לעשרה.

ויבאו שני המלאכים סדומה בערב
וגו'. אמר רבי יוסי, בא ראה מה
כתוב למעלה, וילך ה' באשר כלה
לדבר אל אברהם. שהרי כיון
שנפדרה שכינה מאברהם
ואברהם שב למקומו, אז ויבאו
שני המלאכים סדומה בערב, שהרי
אחד הסתלק עם השכינה, ונשארו
אותם שנים.

כדברך. אבל אברהם לא אשגח אלא אי
אשתבך בהו זכאי ואם לאו לא. ועל דא לא
הוה בעלמא בר נש דיגין על דריה פמשה
דאיהו רעיא מהימנא.

ויגש אברהם ויאמר, אתקין גרמיה למתבע
דא. אולי ימצאו שם חמשים. שרא
מחמשים דאיהו שירותא למנדע, עד עשרה
דאיהו עשיראה סופא דכל דרגין.

אמר רבי יצחק עד עשרה, אליו עשרה
יומין דבין ראש השנה ליום
הכפורים. בגין כך שרא מחמשים עד
עשרה.

השלמה מההשמות (סימן יח)

דאיהו שירותא עד עשרה דאיהו עשרה
סופא דדרגין וכיון דמטא עד עשרה
אמר, מכאן ולתתא לאו אתר לקיימא
בתשובה ותב ואמר ארבעים בגין דישתזבון
ארבע קריין, ותב ואמר שלשים בגין
דישתזבון תלת קריין, ותב ואמר עשרים
בגין דישתזבון תרין קריין, ותב ואמר
עשרה בגין דישתזיב קרפא חדא מאינון
חמשה בגיני כך לא נחית לתתא מן עשרה:

(עד כאן מההשמות)

וכיון דמטא לעשרה, אמר מכאן ולתתא
לאו הוא אתר דקיימא בתשובה, בגיני
כך לא נחת לתתא מעשרה:

ויבאו שני המלאכים סדומה בערב וגו'.
אמר רבי יוסי תא חזי מה כתיב
לעילא וילך יי באשר (דף קו ע"ב) כלה לדבר אל

אברהם. דהא כיון דאתפרש שכינתא מאברהם, ואברהם תב לאתריה,
כדין ויבאו שני המלאכים סדומה בערב, דהא חד אסתלק בשכינתא,
ואשתארו אנון תרין.

בִּינוֹן דְּחִמָּא לוֹט לֹון, רַהֲט בְּתַרְיִיהוּ. מָאִי טַעֲמָא, וְכִי כָּל אַנוּן דִּהּוּ אַתִּין אִיהוּ אַעִיל לֹון לְבִיתִיהּ וְיָהִיב לֹון לְמִיכָל וּלְמִשְׁתִּי וּבְנֵי מִתָּא הִיד לֹא קָטְלִין לִיהּ, דִּהָא לְבִרְתִּיהּ עֲבָדוּ דִּינָא. וּמָאִי הוּא. דְּבִרְתִּיהּ דְּלוֹט יִהְבֵּת פִּתָּא דְּנִהֲמָא לְחַד עֲנָא, יִדְעוּ בָּהּ, שְׁפוּהָ דּוּבְשָׁא וְאוֹתְבוּהָ בְּרִישׁ אִיגְרָא עַד דְּאָכְלוּהָ צִרְעִי. אֶלָּא בְּגִין דִּהּוּ בְּלִילְיָא חֲשִׁיב דְּלֹא יִסְתַּכְּלוּן לִיהּ בְּנֵי מִתָּא, וְעַם כָּל דָּא כִּינוּן דְּאָעֵלוּ לְבִיתָא אַתְּכַנְשׁוּ כְּלָהּ וְאַסְחָרוּ לְבִיתָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֲמַאי רַהֲט לוֹט אַבְתַּרְיִיהוּ, (אֶלָּא בְּגִין) דְּכְתִיב וַיֵּרָא לוֹט וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא. רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא. אָחַד אָמַר, דִּמּוּת אַבְרָהָם רָאָה עֲמֵם. וְאַחַד אָמַר, שְׂכִינָה בָּאָה עִמָּהֶם. כְּתוּב כָּאן וַיֵּרָא לוֹט וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא, וְכְתוּב שֵׁם וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא מִפְּתַח הָאֵהָל. מַה לְהֵלֵן רָאָה שְׂכִינָה, אִף כָּאן רָאָה שְׂכִינָה.

וַיֵּרָא לוֹט וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא, וַיֵּאמֶר הִנֵּה נָא אֲדִנִּי, בְּאֶלֶף דָּלָת נֹו"ן יו"ד. סוּרוּ נָא, הִנֵּה צִרְיָךְ לְכַתֵּב גִּשּׁוּ נָא, מַה זֶּה סוּרוּ נָא? אֶלָּא לְהַחֲזִירָם סָבִיב הַבֵּית כְּדִי שְׁלֹא יֵרָאוּ אוֹתָם בְּנֵי הָעִיר וְלֹא יִכְנָסוּ בְּדֶרֶךְ יֶשֶׁר הַבֵּיתָהּ, וּמִשּׁוּם כֵּךְ סוּרוּ נָא.

רַבִּי חֲזַקְיָה פִּתַּח, (אִיּוֹב כח) כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט פִּתַּח כָּל הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא. כִּמְהָ יֵשׁ לָהֶם לְבָנֵי אָדָם לְהִסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה זְמִים וְלִילּוֹת, שְׁכַל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִשְׁתַּבַּח בּוֹ לְמַעַלָּה וּמִשְׁתַּבַּח בּוֹ לְמַטָּה, מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים לְכָל אוֹתָם הַעוֹסְקִים בָּהּ.

דְּחִי אִיהִי לְכָל אַנוּן דְּעִסְקִין בָּהּ לְמִיָּהֵב לֹון חִיִּין בְּעִלְמָא דִּין (דף קז ע"א)

בִּינוֹן דְּחִמָּא לוֹט לֹון, רַהֲט בְּתַרְיִיהוּ. מָאִי טַעֲמָא, וְכִי כָּל אַנוּן דִּהּוּ אַתִּין אִיהוּ אַעִיל לֹון לְבִיתִיהּ וְיָהִיב לֹון לְמִיכָל וּלְמִשְׁתִּי וּבְנֵי מִתָּא הִיד לֹא קָטְלִין לִיהּ, דִּהָא לְבִרְתִּיהּ עֲבָדוּ דִּינָא. וּמָאִי הוּא. דְּבִרְתִּיהּ דְּלוֹט יִהְבֵּת פִּתָּא דְּנִהֲמָא לְחַד עֲנָא, יִדְעוּ בָּהּ, שְׁפוּהָ דּוּבְשָׁא וְאוֹתְבוּהָ בְּרִישׁ אִיגְרָא עַד דְּאָכְלוּהָ צִרְעִי. אֶלָּא בְּגִין דִּהּוּ בְּלִילְיָא חֲשִׁיב דְּלֹא יִסְתַּכְּלוּן לִיהּ בְּנֵי מִתָּא, וְעַם כָּל דָּא כִּינוּן דְּאָעֵלוּ לְבִיתָא אַתְּכַנְשׁוּ כְּלָהּ וְאַסְחָרוּ לְבִיתָא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק אֲמַאי רַהֲט לוֹט אַבְתַּרְיִיהוּ, (אֶלָּא בְּגִין) דְּכְתִיב וַיֵּרָא לוֹט וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא. רַבִּי חֲזַקְיָה וְרַבִּי יִיסָא. חַד אָמַר דִּיוֹקְנָא דְּאַבְרָהָם חֲמָא עֲמָהוּן. וְחַד אָמַר שְׂכִינָתָא אַתִּיא עֲלֵייהוּ. כְּתִיב הֵכָּא וַיֵּרָא לוֹט וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא, וְכְתִיב הֵתָם וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא מִפְּתַח הָאֵהָל. מַה לְהֵלֵן חֲמָא שְׂכִינָתָא, אוּף הֵכָּא חֲמָא שְׂכִינָתָא.

וַיֵּרָא לוֹט וַיִּרְץ לְקִרְיָתָא וַיֵּאמֶר הִנֵּה נָא אֲדִנִּי בְּאֶלֶף דָּלָת נֹו"ן יו"ד. סוּרוּ נָא, גִּשּׁוּ נָא מִיבְעִי לִיהּ, מָאִי סוּרוּ נָא. אֶלָּא לְאַהֲדָרָא לֹון סַחְרָנִיָּה דְּבִיתָא בְּגִין דְּלֹא יִחְמוּן לֹון בְּנֵי מִתָּא, וְלֹא יַעֲלוּן בְּאוֹרַח מִיִּשְׁר לְבִיתָא, וּבְגִין כֵּךְ סוּרוּ נָא.

רַבִּי חֲזַקְיָה פִּתַּח (אִיּוֹב כח) כִּי הוּא לְקִצּוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט פִּתַּח כָּל הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא. כִּמְהָ אִית לֹון לְבָנֵי נָשָׂא לְאַסְתַּכְּלָא בְּעוֹבְדֵי דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּלְאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא יִמְמָא וְלִילִי, דְּכָל מָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרִייתָא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתַּבַּח בִּיהּ לְעִילָא, וְאַשְׁתַּבַּח בִּיהּ לְתַתָּא, בְּגִין דְּאוֹרִייתָא אֵילָנָא דְּחִי אִיהִי לְכָל אַנוּן דְּעִסְקִין בָּהּ לְמִיָּהֵב לֹון

למת להם חיים בעולם הזה ולמת להם חיים בעולם הבא. בא ראה, כי הוא לקצות הארץ יביט, למת להם מזון ולספק אותם מכל מה שהצטרכו, משום שהוא משגיח בה תמיד, שכתוב (דברים יא) תמיד עיני ה' אלוהיה ביה מרשית השנה ועד אחרית שנה. משום שארץ זו מה כתוב בה? (משלי לא) ממרחק תביא לחמה. אחר כך היא נותנת מזון וטרף לכל חיות השדה, שכתוב (שם) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה.

ועל זה כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה, את כל בני העולם למת להם מזון וספק לכל מה שצריך כל אחד ואחד, שכתוב (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. דבר אחר כי הוא לקצות הארץ יביט, להסתכל במעשי בן האדם ולהשגיח בכל מה שעושים בו בני אדם בעולם. תחת כל השמים יראה, מסתכל ורואה כל אחד ואחד.

בא ראה, כינון שראה הקדוש ברוך הוא מעשי סדם ועמורה, שלח להם אותם המלאכים להשחית את סדם. מה כתוב? וירא לוט. ראה את השכינה. וכי מי יכול לראות שכינה? אלא ראה זהר אחד שמאיר ועולה על ראשיהם. ואז, ויאמר הנה נא אדני, באל"ף דל"ת כמו שנתבאר. ובגלל השכינה אותו האור שהאיר הוא אמר סורו נא את בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם.

לא עשה כך אברהם, אלא בתחלה אמר ורחצו רגליכם, ואחר כך ואקחה פת לחם וגו'.

אבל לוט אמר סורו נא אל בית עבדכם ולינו, ואחר כך ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם

ולמיהב לון חייך בעלמא דאתי. תא חזי, כי הוא לקצות הארץ יביט. למיהב לון מזונא ולספקא לון מפל מה דאצטריכו, בגין דאיהו אשגח בה תדיר, דכתוב, (דברים יא) תמיד עיני יי אלוהיה ביה מרשית השנה ועד אחרית שנה. בגין דארץ דא מה כתוב בה (משלי לא) ממרחק תביא לחמה, ולבתר איהי יהבת מזונא וטרפא לכל אנון חיון ברא דכתיב (משלי לא) ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה.

ועל דא כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה. לכלהו בני עלמא למיהב לון מזונא וספוקא לכל מה דאצטריך כל חד וחד דכתיב (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. דבר אחר כי הוא לקצות הארץ יביט. לאסתכלא עובדוי דבר נש ולאשגחא בכל מה דעבדי בני נשא בעלמא. תחת כל השמים יראה. מסתכל וחמי לכל חד וחד.

תא חזי, פיון דחמא קדשא בריך הוא עובדין דסדום ועמורה, שדר לון לאנון מלאכין לחבלא לסדום. מה כתיב וירא לוט חמא לשכינתא. וכי מאן יכול למחמי שכינתא, אלא חמא זהרא חד דנהיר דקא סלקא על רישייהו. וכדין ויאמר הנה נא אדני באל"ף דל"ת כמה דאתמר, ובגין שכינתא ההוא נהירו דנהיר קאמר, סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם.

לא עבד הכי אברהם, אלא בקדמיתא אמר ורחצו רגליכם ולבתר ואקחה פת לחם וגו'. אבל לוט אמר סורו נא אל בית עבדכם ולינו. ולבתר ורחצו רגליכם והשכמתם

אבל לוט אמר סורו נא אל בית עבדכם ולינו, ואחר כך ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם

והלכתם לדרפכם. בגין דלא ישתמודעון בהו בני נשא.

ויאמרו לא כי ברחוב נלין. בגין דכך הו עבדי אורחין דעאלין תמן לא הנה בר נש דיכנוש לון לביתא, ועל דא אמרו לא כי ברחוב נלין. מה כתיב ויפצר בם מאד וגו'. תא חזי בד קדשא בריה הוא עביד דינא בעלמא, שליחא חדא עביד ליה, והשתא חמינן תרי שליחי, אמאי וכי לא סגי בחד. אלא חד הנה, ומה דאמר תרי (הכי הוא ודאי בגין דחד) חד הנה לאפקא ליה ללוט ולשזבא ליה, וחד למהפך לקרתא ולחבלא ארעא, ובגין כף אשתאר חד: (דף קו ע"א).

מדרש הנעלם

רבי פתח בהאי קרא (שופטים ג) ואלה הגוים אשר הניח יי לנסות בם את ישראל. אמר רבי חזי הוית בההוא עלמא (ולית עלמא) קאים (ר"א ולית מעלה) אלא באגון (דף קו ע"ב) דשליטין על רעותא דלבהון שנאמר (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו וגו'. אמר רב יהודה למה זכה יוסף לאותה המעלה והמלכות, בשביל שפכש יצרו. דתנינן כל הפוכש את יצרו מלכותא דשמיא אחיל עליה.

דאמר רב אחא לא ברא הקדוש ברוך הוא ליצר הרע אלא לנסות בו בני אדם. ומי בעי קדשא בריה הוא לנסותא בבני נשא. אין. דאמר רב אחא מנא לן מדכתבי, (דברים יג) כי יקום בקרבך נביא וגו' ובא האות והמופת וגו' כי מנסה יי אליהם וגו'. ולמה בעי נסותא דהא כל עובדוי דבר נש אתגלי קמיה, אלא שלא לתת פתחון פה לבני אדם. ראה מה כתיב ולוט יושב בשער סדום, דהוה יתיב לנסותא לברייתא.

אמר רבי יצחק מאי דכתיב (ישעיה נז) והרשעים פים אמר רבי יצחק, מהו שכתוב (ישעיה נז) והרשעים פים נגרש וגו'? אפלו בשעת דינו של רשע הוא ולוט ישב בשער סדום, שהיה יושב לנסות את הבריות.

לדרפכם, כדי שלא ידעו בהם בני האדם.

ויאמרו לא כי ברחוב נלין. משום שכן היו עושים: אורחים שנכנסים לשם, לא היה בן אדם שיכניסם לבית. ועל זה אמרו, לא כי ברחוב נלין. מה כתוב? ויפצר בם מאד וגו'. בא ראה, כשהקדוש ברוך הוא עושה דין בעולם, שליח אחד עושה אותו, וכעת ראינו שני שליחים, למה? וכי לא מספיק באחד? אלא אחד היה, ומה שאמר שנים (כך זה ודאי, משום שאחד) - אחד היה להוציא את לוט ולהצילו, ואחד להפך את העיר ולהשחית את הארץ, ולכך נשאר אחד.

מדרש הנעלם

רבי פתח בפסוק זה, (שופטים ג) ואלה הגוים אשר הניח ה' לנסות בם את ישראל. אמר רבי, ראיתי באותו עולם, (ואין השלם) עומד (ואין מעלה) אלא באותם ששולטים על רצון לבם, שנאמר (תהלים פא) עדות ביהוסף שמו וגו'. אמר רב יהודה, למה זכה יוסף לאותה המעלה והמלכות? בשביל שפכש יצרו. ששינו, כל הכוכש את יצרו, מחיל עליו את מלכות השמים.

שאמר רב אחא, לא ברא הקדוש ברוך הוא את היצר הרע אלא לנסות בו בני אדם. והאם רוצה הקדוש ברוך הוא לנסות בני אדם? כן. שאמר רב אחא, מנין לנו? משכתוב (דברים יג) כי יקום בקרבך נביא וגו' ובא האות והמופת וגו', כי מנסה ה' אליהם וגו'. ולמה צריך נסיון, שהרי כל מעשי בני אדם גלויים לפניו? אלא שלא לתן פתחון פה לבני אדם. ראה מה כתוב?

ולוט ישב בשער סדום, שהיה יושב לנסות את הבריות.

אמר רבי יצחק, מהו שכתוב (ישעיה נז) והרשעים פים נגרש וגו'? אפלו בשעת דינו של רשע הוא

מצו פָּנִי, וְאִזִּי הוּא בְּרִשְׁעָתוֹ קִיָּם. רָאָה מָה כְּתוּב, טָרָם לְשִׁכְבוֹ וְגו'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כִּשְׁם שֶׁבָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵּן עֵדֶן בְּאֶרֶץ - כֹּף בְּרָא גִיהֶנֶם בְּאֶרֶץ. וּכְשֶׁם שֶׁבָרָא גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה - כֹּף בְּרָא גִיהֶנֶם לְמַעְלָה.

גֵּן עֵדֶן בְּאֶרֶץ, שְׁכֵתוֹב (בראשית ב) וַיֵּטֶע ה' אֱלֹהִים גֵּן עֵדֶן וְגו'. גִּיהֶנֶם בְּאֶרֶץ, שְׁכֵתוֹב (איוב י) אֶרֶץ עֵיפָתָה כְּמוֹ אֶפֶל וְגו'. גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה, שְׁכֵתוֹב (שמואל א-כד) וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכֵתוּב (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה.

גִּיהֶנֶם לְמַעְלָה, שְׁכֵתוֹב וְאֵת נֶפֶשׁ אֲנִיכֶיךָ יִקְלָעָנָה בְּתוֹךְ כֹּף הַקָּלַע. גֵּן עֵדֶן לְמַטָּה, כְּמוֹ שֶׁאֲמַרְנוּ. גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה לְנִשְׁמָתָן שֶׁל צַדִּיקִים גְּמוּרִים לְהִיּוֹת נְזוּנִים מֵאֹרֶת הַגְּדוּל שֶׁל מַעְלָה. גִּיהֶנֶם לְמַטָּה לְאֹתָם הַרְשָׁעִים [שֶׁל יִשְׂרָאֵל] שֶׁלֹּא קִבְּלוּ בְּרִית מִלָּה וְלֹא הֶאֱמִינוּ בַּקִּבּוּץ וְדָתוֹ וְלֹא שָׁמְרוּ שְׁבֹת, וְאֵלֹהִים הֵם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת שְׁנֵדוּנִים בָּאֵשׁ, שְׁנֵאֲמַר (יחזקאל טו) מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וְגו', וְכֵתוּב (ישעיה טו) וַיֵּצְאוּ וַיֵּרְאוּ בַּפִּגְרִי הָאֲנָשִׁים וְגו'.

גִּיהֶנֶם לְמַעְלָה לְאֹתָם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעָבְרוּ עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא חֲזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה, שְׂדוּחִים אֹתָם לַחוּץ עַד שִׁיקְבְּלוּ עֲנָשָׁם, וְהוֹלְכִים וְסוֹבְבִים כָּל הָעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר (תהלים יב) סָבִיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכִּין. וְשֵׁם נְדוּנִים שְׁנֵים עָשָׂר חֲדָשׁ. לְאַחַר כֵּן מְדוּרָם עִם אֹתָם שֶׁקִּבְּלוּ עֲנָשָׁם בְּמוֹתָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הַמָּקוֹם הֵרָאוּ לוֹ.

וְהַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת נְדוּנִים תָּמִיד בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים מִשְׁפֵּט הַרְשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם כְּמֹה שְׁכֵתוֹב וְה' הַמְטִיר עַל סֵדוֹם וְעַל עֲמֹרָה גְּפִרִית וְאֵשׁ וְגו' וְשׁוֹב וּבַמַּיִם וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים, שְׁנֵאֲמַר וְה' הַמְטִיר עַל סֵדוֹם וְעַל עֲמֹרָה גְּפִרִית וְאֵשׁ וְגו'.

נִגְרַשׁ וְגו'. אֶפְלוּ בְּשַׁעַת דִּינוֹ שֶׁל רָשָׁע הוּא מַעֲיִז פָּנָיו וְאִזִּי הוּא בְּרִשְׁעָתוֹ קִיָּם, רָאָה מָה כְּתִיב טָרָם לְשִׁכְבוֹ וְגו'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק כִּשְׁם שֶׁבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא גֵּן עֵדֶן בְּאֶרֶץ כֹּף בְּרָא גִיהֶנֶם בְּאֶרֶץ. וּכְשֶׁם שֶׁבָרָא גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה כֹּף בְּרָא גִיהֶנֶם לְמַעְלָה.

גֵּן עֵדֶן בְּאֶרֶץ דְּכָתִיב, וַיֵּטֶע יי אֱלֹהִים גֵּן עֵדֶן וְגו'. גִּיהֶנֶם בְּאֶרֶץ דְּכָתִיב, (איוב י) אֶרֶץ עֵיפָתָה כְּמוֹ אֹפֶל וְגו'. גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה דְּכָתִיב, (שמואל א כד) וְהִיתָה נֶפֶשׁ אֲדוֹנִי צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ וְכָתִיב, (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּה.

גִּיהֶנֶם לְמַעְלָה דְּכָתִיב וְאֵת נֶפֶשׁ אֲנִיכֶיךָ יִקְלָעָנָה בְּתוֹךְ כֹּף הַקָּלַע. גֵּן עֵדֶן לְמַטָּה כְּדִקְדָּמָרְנָה. גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה לְנִשְׁמָתָן שֶׁל צַדִּיקִים גְּמוּרִים לְהִיּוֹת נְזוּנִים מֵאֹרֶת הַגְּדוּל שֶׁל מַעְלָה. גִּיהֶנֶם לְמַטָּה לְאֹתָם הַרְשָׁעִים (יִשְׂרָאֵל) שֶׁלֹּא קִבְּלוּ בְּרִית מִלָּה וְלֹא הֶאֱמִינוּ בַּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְדָתוֹ וְלֹא שָׁמְרוּ שְׁבֹת, וְאֵלֹהִים הֵם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת שְׁנֵדוּנִים בָּאֵשׁ, שְׁנֵאֲמַר (יחזקאל טו) מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ תֹּאכְלֵם וְגו'. וְכֵתִיב (ישעיה טו) וַיֵּצְאוּ וַיֵּרְאוּ בַּפִּגְרִי הָאֲנָשִׁים וְגו'.

גִּיהֶנֶם לְמַעְלָה לְאֹתָם פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעָבְרוּ עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא חֲזְרוּ בְּתִשְׁבּוּבָה, שְׂדוּחִים אֹתָם לַחוּץ עַד שִׁיקְבְּלוּ עֲנָשָׁם. וְהוֹלְכִים וְסוֹבְבִים כָּל הָעוֹלָם, שְׁנֵאֲמַר (תהלים יב) סָבִיב רָשָׁעִים יִתְהַלְכִּין. וְשֵׁם נְדוּנִים שְׁנֵים עָשָׂר חֲדָשׁ, לְאַחַר כֵּן מְדוּרָם עִם אֹתָם שֶׁקִּבְּלוּ עֲנָשָׁם בְּמוֹתָם (דף קו ע"ב) כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הַמָּקוֹם הֵרָאוּ לוֹ.

וְהַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת נְדוּנִים תָּמִיד בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים מִשְׁפֵּט הַרְשָׁעִים בְּגִיהֶנֶם כְּמֹה דְּכָתִיב וְה' הַמְטִיר עַל סֵדוֹם וְעַל עֲמֹרָה גְּפִרִית וְאֵשׁ וְגו' וְשׁוֹב וּבַמַּיִם וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים, שְׁנֵאֲמַר וְה' הַמְטִיר עַל סֵדוֹם וְעַל עֲמֹרָה גְּפִרִית וְאֵשׁ וְגו'.

וּבַמַּיִם וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים, שְׁנֵאֲמַר וְה' הַמְטִיר עַל סֵדוֹם וְעַל עֲמֹרָה גְּפִרִית וְאֵשׁ וְגו' וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים, וְלֹא יָקוּמוּ לְיוֹם הַדִּין, שְׁנֵאֲמַר וְה' הַמְטִיר עַל סֵדוֹם וְעַל עֲמֹרָה גְּפִרִית וְאֵשׁ וְגו'.

אֵינָם עוֹלִים וְלֹא יָקוּמוּ לְיוֹם הַדִּין שְׁנֵאֲמַר (דברים כט)
אֲשֶׁר הִפֵּךְ יִי בְּאָפּוֹ וּבִבְחֻמָּתוֹ, בְּאָפּוֹ בַּעוֹלָם הַזֶּה. וּבִבְחֻמָּתוֹ
בַּעוֹלָם הַבָּא.

(דברים כט) אֲשֶׁר הִפֵּךְ ה' בְּאָפּוֹ
וּבִבְחֻמָּתוֹ. בְּאָפּוֹ - בַּעוֹלָם הַזֶּה.
וּבִבְחֻמָּתוֹ - בַּעוֹלָם הַבָּא.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּמוֹ זֶה יֵשׁ גֵּן
עֵדֶן לְמַעְלָה וְיֵשׁ גֵּן עֵדֶן לְמַטָּה.
יֵשׁ גִּיהֶנָּם לְמַטָּה וְיֵשׁ גִּיהֶנָּם
לְמַעְלָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק,
הַרְשָׁעִים שֶׁקִּלְקְלוּ בְּרִית מִילָה
שִׁבְהֵם וְחָלְלוּ שִׁבְת בְּפִרְהֶסְיָא וְחָלְלוּ אֶת הַמּוֹעֲדוֹת
וְחָלְלוּ אֶת הַמּוֹעֲדוֹת וְשִׁכְפְּרוּ
בַּתוֹרָה וְשִׁכְפְּרוּ בַּתְּחִיט הַמַּתִּים
וּכְדוּמָה לָהֶם, יוֹרְדִים לְגִיהֶנָּם
שֶׁלְמַטָּה וְנִדְוָנִים שָׁם, וְשׁוֹב אֵינָם
עוֹלִים.

אָבִי יָקוּמוּ לְיוֹם הַדִּין וְיָקוּמוּ
לְתַחֲיִית הַמַּתִּים, וְעֲלִיֵּהֶם נֶאֱמַר
(דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר
יִקְיִצּוּ אֵלֶּה לַחַיִּי עוֹלָם וָגוֹ',
וְעֲלִיֵּהֶם נֶאֱמַר (ישעיה סו) וְהָיוּ
דְּרָאוֹן לְכָל בֶּשָׂר. מַהוּ דְּרָאוֹן? דִּי
רָאוֹן, שֶׁהִכָּל יֹאמְרוּ דִּי בְּרֵאִיתֶם.
וְעַל הַצַּדִּיקִים שֶׁבִּישְׂרָאֵל נֶאֱמַר
(שם ס) וְעַמָּךְ כָּלֵם צַדִּיקִים וָגוֹ'. (ע"כ
מדרש הנעלם).

וְהַמַּטִּיר עַל סֹדֶם וְעַל עֲמֹרָה
וָגוֹ'. רַבִּי חֲזִיָּא פִּתַּח, (ישעיה יג) הִנֵּה
יוֹם ה' בָּא אֲכֹזְרֵי וָגוֹ'. הִנֵּה יוֹם
ה' בָּא - זֶה בֵּית דִּין שֶׁלְמַטָּה. בָּא
כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ.
מִשׁוֹם שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה דִין עַד שְׁנִכְנֹס
וְנֻטֵּל רְשׁוֹת. כְּמוֹ זֶה קֵץ כָּל בֶּשָׂר
בָּא לִפְנֵי.

דָּבָר אַחֵר הִנֵּה יוֹם ה' בָּא - זֶהוּ
הַמַּשְׁחִית שֶׁלְמַטָּה כְּשֶׁנֻּטֵּל אֶת
הַנֶּשֶׁמָה, מִשׁוֹם כִּף אֲכֹזְרֵי
וְעֲבָרָה. לְשׁוֹם הָאֲרֵץ לְשִׁמָּה - זֶה
סֹדֶם וְעֲמֹרָה. וְחֲטָאֵיהֶּ יִשְׁמִיד
מִמֶּנָּה - אֵלֶּה יוֹשְׁבֵי הָאֲרֵץ. מַה
כְּתוּב אַחֲרָיו? כִּי כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וּכְסִילֵיהֶם וָגוֹ'. שֶׁהָיוּ מִהַשָּׁמַיִם
הַמַּטִּיר עֲלֵיהֶם אֵשׁ וְהַעֲבִירָם
מִהָעוֹלָם. אַחֵר כִּף מַה כְּתוּב?
אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפֶּז וָגוֹ'. זֶה אֲבָרָהם שֶׁהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵעֵלָה אוֹתוֹ עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק כִּהְיָ גִּוּוֹנָא אִית גֵּן עֵדֶן לְמַעְלָה וְאִית
גֵּן עֵדֶן לְמַטָּה. אִית גִּיהֶנָּם לְמַטָּה וְאִית גִּיהֶנָּם
לְמַעְלָה. אָמַר רַבִּי יִצְחָק הַרְשָׁעִים שֶׁקִּלְקְלוּ בְּרִית מִילָה
שִׁבְהֵם וְחָלְלוּ שִׁבְת בְּפִרְהֶסְיָא וְחָלְלוּ אֶת הַמּוֹעֲדוֹת
וְשִׁכְפְּרוּ בַּתוֹרָה וְשִׁכְפְּרוּ בַּתְּחִיט הַמַּתִּים וּכְדוּמָה לָהֶם
יוֹרְדִים לְגִיהֶנָּם שֶׁלְמַטָּה וְנִדְוָנִים שָׁם וְשׁוֹב אֵינָם עוֹלִים.

אָבִי יָקוּמוּ לְיוֹם הַדִּין וְיָקוּמוּ לְתַחֲיִית הַמַּתִּים, וְעֲלִיֵּהֶם
נֶאֱמַר (דניאל יב) וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקְיִצּוּ
אֵלֶּה לַחַיִּי עוֹלָם וָגוֹ'. וְעֲלִיֵּהֶם נֶאֱמַר (ישעיה סו) וְהָיוּ
דְּרָאוֹן לְכָל בֶּשָׂר. מַה דְּרָאוֹן, דִּי רָאוֹן, שֶׁהִכָּל יֹאמְרוּ
דִּי בְּרֵאִיתֶם. וְעַל הַצַּדִּיקִים שֶׁבִּישְׂרָאֵל נֶאֱמַר (ישעיה ס)
וְעַמָּךְ כָּלֵם צַדִּיקִים וָגוֹ'. (ע"כ מדרש הנעלם).

יִי הַמַּטִּיר עַל סֹדֶם וְעַל עֲמֹרָה וָגוֹ'. רַבִּי
חֲזִיָּא פִּתַּח (ישעיה יג) הִנֵּה יוֹם יִי בָא אֲכֹזְרֵי
וָגוֹ'. הִנֵּה יוֹם יִי בָא, דָּא בִי דִּינָא לְתַתָּא. בָּא
כְּמוֹ דְּאֲתָמַר. הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוּ. בְּגִין דְּלֹא
עֲבִיד דִּינָא עַד דְּעָאֵל וְנֻטֵּל רְשׁוֹ, כְּגִוּוֹנָא דָּא
קֵץ כָּל בֶּשָׂר בָּא לִפְנֵי.

דָּבָר אַחֵר הִנֵּה יוֹם יִי בָא. דָּא הוּא מְחַבְּלָא
לְתַתָּא כַּד נֻטֵּל נֶשֶׁמָתָא, בְּגִינֵי כִף
אֲכֹזְרֵי וְעֲבָרָה. לְשׁוֹם הָאֲרֵץ לְשִׁמָּה, דָּא סֹדֶם
וְעֲמֹרָה. וְחֲטָאֵיהֶּ (דף קז ע"ב) יִשְׁמִיד מִמֶּנָּה.
אֵלֶּין יִתְבִּי אֲרַעָא. מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה כִּי כּוֹכְבֵי
הַשָּׁמַיִם וּכְסִילֵיהֶם וָגוֹ'. דָּהָא מִן שְׁמִיָּא
אֲמַטֵּר עֲלֵיהוֹן אָשָׁא, וְאַעֲבֵר לִזְוֹן מִן עֲלָמָא.
לְבָתֵּר מַה כְּתִיב אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפֶּז וָגוֹ'. דָּא
אֲבָרָהם דְּקִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא סָלִיק לִיָּה עַל כָּל
בְּנֵי עֲלָמָא.

אוֹקִיר אָנוּשׁ מִפֶּז וָגוֹ'. זֶה אֲבָרָהם שֶׁהִקְדֹּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵעֵלָה אוֹתוֹ עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכונת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלוקי ואלוקי אבותי שיתקנים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזרפרא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלכנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וקראונו יראיו. וזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידיה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עזאנו במהרה ביימינו. ויקוים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביזם ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלוקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביצקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי בפיך ובצל ידי כפיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. ובפרפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה דידן, ה' בדרך נחמנו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשונו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאהבה את שמו הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת).

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על כן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במיוחד בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עין פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אפילו אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, וצ"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזוהר הנשמה... וביזם שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמיוחד ביום הקדוש יום השבת שאין ערוך להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לקמי ותמותו ע"ה (ועין קב הישר) והנה שזכרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועין פלא יוציא ערך כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמנ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמנ) בְּחֵיכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמָהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלָּה
וַיִּתְהַלָּל שְׁמָהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמנ) לְעֵלְא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמָתָא דְּאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן: עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְּעֶסְקִין בְּאוֹרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הָדִין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וּלְהוֹן וּלְכּוֹן חֲנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרִי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבַע וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וּרְפוּאָה וּגְאֻלָּה וְסְלִיחָה וְכַפָּרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: (אמנ)

הַשְׁבֵּכָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרִי אִישׁ יָרָא אֶת יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חָפֵץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלֵינוּ. וַיַּחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֲהֵלוֹ לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרוֹר
בְּצִרוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵהּ אֱלֹיו
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים עַמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְׁבֵּכָה לְאִשָּׁה: אִשְׁתְּ חֵיל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּגִינִים מְכַרָּה: שֶׁקֶר חֲחוֹן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלָּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ, וַיִּתְּלֻהָ בְּשַׁעְרִים
מַעֲשִׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יַחוּס וַיַּחְמוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפָּטֵר מִן עֲלְמָא הָדִין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יַחוּס וַיַּחְמוֹל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֵהּ אֱלִיָּהּ
הַשְׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יִהְיֶה שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בָּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבתתא ונחתתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באוריתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום בברומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכך הקדושים והטהורים להוליכו ולהשיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לדשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אגא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלונית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכך הקדושים והטהורים להוליכה ולהשיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערכה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לדשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

קריאה קדושה לגבאי בית המדרש

מי כמוכם יודע, גודל קדושת בית הכנסת ומעלתו הנשגבה, ונקרא "בית מוקדש מעט", ולעתיד לבוא עתידים כל בתי המדרש ובתי הכנסיות להיות חלק מבית המקדש, (מגילה דף כ"ט ע"א): תניא רבי אלעזר הקפר אומר עתידין בתי כנסיות ובתי מדרשות שבבבל שיקבעו בארץ ישראל.

אר"ר בגימטריא ר"ז: עקר הנגלה הוא מלכו דאורייתא, כי אר"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא כ"ן שגימטריה ט"ד מיסודו. וזה שכתוב במדרש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על כ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה וזויה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד צנינים גופייהו, עתה אקום. בזכות אמרות השם המזקקות שבצעים, אך השם ישמנו מחרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים בדיו וסודות התורה, שהם כנס זהות, דברים העומדים ברומם של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם. (אור ישראל על תקוני זוהר להמגיד מקאניז' וכותו יגן עלינו - תקון ל"ו - דף ע"ז:)

אר"ר בגימטריא אר"ן סר"ן: אדר"ן עולם כ"ן: קומי אורי כי בא אורח' (שעשה ס"א), אר"ר בגימטריה אר"ן סר"ן, אדר"ן עולם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא אורי לנו. וזהו קומי אורי". שיתגלה כבוד מלכות אדר"ן עולם, כי בא אור"ר, כי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה נגלה להתגלות בסוד מלכותו כבודו. (אנא דכלה למורינו הנב צבי אלימלך מדינב הפטרות פרשת תבוא).

...על כן נבקש ממכם היות נודע וספספס גדל ערך תלפוז בסתרי תורה ובפסגת דורות אלו האחרונים אשר כנגלת העסק בהם תבוא הנגלה וכהנפשת הנשכ"י (נעיא מהימנא נשא כחד): דבדא יקסון מן גלותא ובהפסי.

וזה לשון דגל משה אפרים פרשת בשלח: וכו' ישראל ויציאים בך רפה (שמות יד ח), ותרגומו: וכו' ישראל נקסון בריש גליה, על דרך דאיתא בזה הקדוש בספרא דא יקסון מן גלותא, ועין שם שפכא עוד יותר שיתגלה הספר האחר בדא יקסון מן גלותא.

וזה שפספס בפסוק וכו' ישראל ויציאים הנו מן הגלות, כנזכר לעיל, בך רפה, ותרגומו בריש גלי, בריש ראשי תבות ר"ב שיעטון בן יוחאי, גלי. כשתתגלה ספרו הקדוש ספר הזוהר, אז בדא יקסון מן גלותא, ותבן.

ובספר קהלת יעקב לבעל מלא הרוצים ערך סוד: - משיח בן יוסף יתהו ויתקסם על ידי למוד רזין דאורייתא: על ידי עסק ישראל בסודות התורה: יבוא משיח צדקנו במהרה בימינו אמן כמבאר בזה הקדוש. וסימן לדבר סוד במלוי סמ"ך ר"ו דל"ת גימטריה משיח בן יוסף במסגן, שאף משיח בן יוסף יתהו ויתקסם על ידי זכות למוד רזין דאורייתא.

המשמשים בקודש, הגבאים והמתנדבים

התורה חסה על ממונם של ישראל - בעלון זה הושקעו דמים מרובים ללקט חומר חשוב ונחוץ אנא השאירו העלון במקומות המרכזיים מבלי להורידם ובכך תעזרו לנו לזכות הרבים וכעצת גדולי ישראל לבטל גזירות קשות ולקרב הגאולה. תורה מונחת בקרן זוית, כל הרוצה ליטול יבוא ויטול, ויכול אחד ליטול שכר כנגד כולם

דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר היה נגלה לרבי שמעון בר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישיבה של מעלה. וכך אומר משה רבנו עליו השלום לרשב"י יצ"א בזהר הקדוש פרשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר יקסון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות החבור שילך, ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויסורים וללא צער חבלי משיח!

רוצים ליידע את מפעל הזוהר העולמי על שיעור נוסף המתקיים? מלאו את פרטים הבאים ושולחו לפקס: 02-995-1300

שם הרב _____ בית המדרש _____
עיר _____ כתובת _____
זמן השיעור _____
מלאפון _____ טלפון _____
ליצירת קשר: שם _____